

Борис Пастернак
Гетсиманската градина

От звезден рой бе озарен завоя
на пътя по заобления склон.
Край планината Елеонска своя
извечен път прорязал бе Кедрон.

Моравата бе тук наполовина –
и почваше самият Млечен път.
Напираха сребристите маслини
по въздуха да тръгнат да вървят.

Достигнаха градина. Зад стената
оставил учениците, смирен
той каза им: „До смърт скърби душата,
постояйте тук и бодърствайте с мен.“

Той се отказа – без противоборство! –
като от чужд, ненужен му запас,
от всемогъщество и чудотворство
и вече беше смъртен, като нас.

И край на гибел и на смърт студена
бе нощният безкраен небосвод.
Безлюдна беше цялата вселена
и само тук бе място за живот.

И вгледан в тая пропаст черна, страшна,
без край и без начало – и без брод,
с молба да го отмине тая чаша
вопиеше към бога в кървав пот.

Смекчил с молитва смъртната умора,
излезе гої. Налегнати от сън,
в коилото край пътя, до стобора,
лежаха учениците отвън.

Разбуди ги: „Вас господ сподоби ви
да сте край мен, а спите до един!
Ще се предам в ръцете нечестиви.
Отива човеческият син!“

Не беше свършил и като по чудо

с димящи факли, с мечове гмежта
изскочи и пред скитниците – Юда
с предателска целувка на уста.

И Петър меч извади и отсече
ухото на един разбойник той,
но чу: „Недей да вадиш нож, човече,
не се гневи, на мястото си стой!

Нима не може воинство крилато
да ми изпрати моят мил баща?
Без косям да ми падне от главата,
те биха се разпръснали в нощта.

Но книгата на дните си оскъдни
дочетох аз като послушен син.
Сега написаното ще се сбъдне
и нека да се сбъдне то. Амин.

Ти виждаш, времето е като притча,
лети и би могло да изгори.
Аз в името на нейното величие
ще вляза в гроба сам. И сам в зори

на третия уречен ден ще стана.
И – както трупи по река – на съд
към мене като корабни кървани
от мрака вековете ще текат.“

КРАЙ

© 1949 Борис Пастернак
© 1990 Кирил Кадийски, превод от руски

Борис Пастернак
Гефсиманский сад, 1949

Сканиране: sir_Ivanhoe, юни 2008
Разпознаване и последна редакция: NomaD, юни 2008 г.

Публикация

Борис Пастернак. Доктор Живаго. Интерпринт, 1990

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8300>]